

edebiyatsız bir hayata

HEYHAT

Sayı: 2 • Aralık 2013

Hayat kısa,
Kuşlar uçuyor.

Ali İzzet

Muz Cumhuriyeti'nden bildiriyorum

Bir kez daha merhabalar sevgili üniversiteli.

Görüşemediğimiz aralıkta ne çok şey oldu bitti şu güzelim ülkemde değil mi?

Lobilerin birbiriyle yarıştığı, dış mihrakların iç işlere karışmak için kavga ettiği; ancak ükeyi yönetenlerin süttten çıkmış ak kaşık olduğu ne çok gün yaşadık? Talcid'i, Rennie'yi biber gazına bal eyleceğimiz, hatta şu hayatta biber gazına bile alışabileceğimiz kimin aklına gelirdi, geldi ve yaşadık işte. Şimdi konumuza dönecek olursak,

Biz Muz Cumhuriyeti'nden aktarmaya devam ettikçe Murat Tuncer bu köşenin başını çekmeyi hiç kimseye bırakmayacakmış gibi görünüyor:

Demokratlık Sadece Öğrencilere Sunulan Bir Ayrıcalık Değildir:

M.T Demokrasisinin en ilerisinden nasibini alan yalnızca biz değiliz elbette. En ileri demokrat ve de cömert rektörümüz şimdi de demokrasisini işçilerin üzerine saçmış durumda! Tam da bu yüzden 45 sağlık işçisi karda kışta kurdukları direniş çadırında işlerini geri alabilmek için nöbet tutuyorlar. Topu bir taşeron şirkete bir başhekime atan M.T'nin ise kendini savunmak için

Sabah kalkar, bakardım
hep akışına,
Benzer idi sesin
tramvayın kalkışına,
Uyanmasaydım,
görmeseydim sabah,
Belediyenin önündeki
fıskiye kim kardı?

Bir kediyi, bir seni
sevdim ben
Fıskiye değil, bir nazlı
yar idin sen,
Hoyrat eller aldı seni
elimden
Belediyenin önündeki
fıskiye kim kardı?

Melih GÖKÇEK

#şiyirbelediyede

15/16

#şirbeytepede

Kuşlu Hırka

Kurşun gözlü bir çocuk
vurulur da ağlamaz
Annesi kuşlu hırka
örmüştür
Ölmeyince giyecek...

Berkin Elvan'a

Sina AKYOL

14/16

Muz Cumhuriyeti'nden Bildiriyorum

hazırlamış olduğu uyduruk rapor ise aslında bu işten atma meselesiyle nasıl hiçbir alakasının olmadığını ispatıdır sonuçta!

Her Yer RedHack, Herkes RedHack!

Biz bu satırları kaleme alırken Taylan Kulaçoğlu, RedHack davasında yazışmalarda belirlenen 600 kişi arasında “en iyi bilgisayar kullanan kişi” olduğu için İstanbul Metris Cezaevine gönderildi. E biz şaşırдық mı? Tabisi şaşırmadık sevgili üniversiteliler; çünkü hepimiz biliyoruz ki poşu taktığı için tutuklanan, kırmızı fular taktığı için tutuklanan, parasız eğitim istediği için tutuklanan, şunun için bunun için derken bayağı her şey için tutuklanan bir sürü insan tanıyorduk sonuçta, buna mı şaşıracaktık canım! O kadar çok bilgisayar kullanmasaymış o da, değil mi, ama?

Karma Eğitim Kaldırılacakmış Deyoollar :

Bunca zaman ne demediler ki?

Kızlı-erkekli aynı evlerde kalınıyormuş, muhafazakar-demokrat yapımıza ters, dediler.

Yetmedi liselerde “kız” ve “erkek” diye kantinler ikiye ayrıldı.

Yetmedi “ karma eğitimi yanlış buluyorum, inşallah bu yanlış düzelterceğiz” dediler.

Ayy içimiz şişti ama bir susmak bilmediler. Az kaldı bir tek ne yemediğimize karışmadılar, ama ona da az kaldı, bekleyelim.

! 3

Muz Cumhuriyeti'nden Bildiriyorum

Melih Başgan ve Angara'nın Bağları

Bir seçim döneminde daha Melih Başgan'la beraberiz. Melih Başgan'nın aday olması bi anlamda iyi oldu; sonuçta ergen kişilik, takılması eğlenceli oluyor. Düşünsenize bütün belediye başkanlığı boyunca en kutsal görevi twitter başından ona buna saldırmak olan, belediyenin önündeki “fışkiye” en büyük derdi olan, Angaramızı gerek altgeçit gerek üst geçitlerle donatan, bir gecede yüzlerce ağacı katledip Odtü'ye “medeniyet” getiren, yılan hikayesine dönen metro inşaatıyla dillerden düşmeyen Başgan'ın bu istikrarlı mücadelesi gerçekten göz dolduruyor! O zaman bizden de ulaşım hakkına sahip çıkan Hacettepe'ye iki gün Ego gönder-meyen Başgan'a selamlar!

Haaa bi de duyduk ki “Angara'nın Bağları” şarkısı, Başgan'ın seçim şarkısı olacakmış, sevindik, artık kediler daha şen misket oynayacak sonuçta...

Eda CEYLAN

#şiiirbeytepede

Hasret

Yüz yıl oldu yüzünü
görmeyeli,
belini sarmayalı,
gözünün içinde
durmayalı,
aklının aydınlığına
sorular sormayalı,
dokunmayalı sıcaklığına
karnının.

Yüz yıldır bekliyor beni
bir şehirde bir kadın.

Aynı daldaydık, aynı
daldaydık.
Aynı daldan düşüp
ayrıldık.
Aramızda yüz yıllık
zaman,

yol yüz yıllık.

Yüz yıldır
alacakaranlıkta
koşuyorum ardından.

Nayim

13/16

#şiiirbeytepede

...
Gözlerinden,
Gözlerinden öperim,
Bir umudum sende,
Anlıyor musun ?

Ahmed ARİF

12/16

#şiiirbeytepede

Biz Beytepe'nin şarkı söyleyip; duvarlara, ağaçlara her yere şiir yazan çocuklarıyız. Belki sıra arkadaşın, belki de yemekhane kuyruğunda bir arkandaki kişiyiz, 230 kuyruğunda elleri ceplerinde bekleyen, belki de çimlerde oturmuş sigara içen. Biz her yerdeyiz, şiir her yerde, şiir Beytepe'nin her yerinde! Tek yapman gereken daha dikkatli bakmak ve görmek.

Durma, sen de bize katıl ve Beytepe'yi şiirle renklendir ...

Sen yoksan bir şiir eksigiz...

Bir de #Şiiirbeytepede Facebook sayfasına bakarsan, en güzel şiirlerle seni karşılayacaktır.

Lethe Şiiir Atölyesi

Her geçen gün bir şiirin daha okul kitaplarında yasaklanma tehlikesi olduğunun farkındayız.

Aynı zamanda şiirin, okula başladığımızdan beri hep önümüze koyulan kahramanlık şiirleri, destanlar ve marşlardan ibaret olmadığının da farkındayız.

İşte tam da bu nedenlerle Beytepe'nin her yerini şiirlerle donattığımız gibi, her hafta Perşembe günü 16.00'da Yıldız Amfi'de buluşuyoruz, birlikte şiirler üretiyoruz, şiirlerin sesini yükseltiyoruz.

Sen de bize katıl, şiirin sesi yükselsin!

Martin Russel

#şirbeytepede

Liverpool'da 1860 yılı... Son yıllarda bir türlü yağmayan kar tüm kenti beyaza boyamıştı. İlya Basımevi binasından çıkan matbaa makinesi sesleri, caddeyi inletiyordu. O seslerin arasından genç bir adam çıktı. Kapıyı sertçe çarptı ve umutsuz bir şekilde kapıya tükürdü. Bu adam genç yazar Martin Russel'di. Elinde bir sürü sayfayla, söylene söylene soğuk Liverpool sokaklarında ilerlemeye başladı. Söviyordu basımevindekilere: -Ahmaklar! Siz hikâyeden ne anlarsınız? Konu sürükleyici değilmişmiş. Cahil domuzlar!.. Martin'in hikâyesi yine reddedilmişti. Bu üçüncü defa oluyordu. İlya Basımevi her defasında bir bahane göstererek Martin'i evine gönderiyordu. Martin, bu defa evine giderken Liverpool Meydanı'ndan geçecekti. Haftalardır yazdığı şu hikâye yüzünden çıkıp da alışveriş yapamamıştı. Meydanda tam manava yöneldi ki o nefret ettiği manzarayla karşılaştı. İdam sırası gelmiş bir mahkûm Liverpool Meydanı'nda ümitsizce eceli bekliyordu. Martin elindeki keseleri yere bıraktı. "Acaba ne hissediyor?" diye düşündü. Ölümle arasında birkaç dakika kalmış biri ne hissedebilirdi ki? Martin kendi kendine sorular sormaya devam ederken, cellat daha yeni bilenmiş keskin baltasını, mahkûmun boynuna indirdi. Yeri kaplamış olan kar kırmızıya büründü. Bu iğrenç manzara karşısında Martin, bir an saçma bir şekilde gülümsedi. Hatta çok mutlu oldu.

...

kimine göre çocuk
yaştaydık
kimine göre akıllı bir
karış havada
yine de yürüdük güneşe
çıkarsız ve riyasız
yürüdük...

Furkan ALAGÖZ

Martin Russel

Yıllardır beklediği ilham gelmişti. Roman yazmak için müthiş bir konu bulmuştu. İdam cezasına çarptırılmış bir mahkûm... Yerdeki keseleri alıp eve doğru koşmaya başladı. Koşarken giriş cümlesini, kahramanın adını, hatta kitabın ismini bile bulmuştu. Martin, keseleri salonun köşesine bırakıp masasına oturdu. Kâğıdını kalemını alıp yazmaya başladı. Aradan saatler geçmişti. Lakin Martin, bir tek cümle dahi yazamamıştı. Etrafını buruşturulup atılmış kâğıtlar kaplamıştı. Geriye doğru yaslandı Martin. Yazdığı hiçbir kelimeyi beğenmiyordu. O duygunun içine bir türlü giremiyordu. Kendini o mahkumların yerine koyamıyordu. Keşke o adamlarla konuşabilme imkânı olabilseydi. Martin duraksadı. Bugün ilham günüydü galiba... Paltosunu aldı

ve Liverpool İdamevine gitmek için hızlı adımlarla evden çıktı. İdamevi, İngiltere'de hapishanenin bir üst kurumuydu. İdam cezası yaklaşan mahkumlar burada toplanırdı. Liverpool İdamevi'nin müdürü Armand, Martin'in eski bir dostuydu. Martin, heyecanlı bir şekilde müdürün odasına girdi. Eski dostuyla hasret giderdi. Biraz sohbetten sonra konuyu açtı ve yazacağı roman için mahkûmlardan biriyle görüşmek istediğini söyledi. Armand ayağa kalktı.

Şiir yazıp da
yayınlayacak cesareti
olmayanlara

HEYHAT!

[f/heyhatfanzin](#)

HEYHAT
bir
EDEBİYAT KOLEKTİFİ
üretimidir.

10/16

7

Martin Russel

Pencerenin önüne geldi: -Baksana Martin, neden onlardan biri olmuyor musun? Martin "Sarhoş musun?" dercesine meraklı bir bakış attı. Armand: - Seni sahte bir isimle onların arasına sokayım. Genelde buraya gelen mahkumların idamına 1 ay kalmış oluyor. Eğer onlardan biri gibi olursan 1 ay içinde istediğinden fazlasını alırsın. 1 ay sonra da "İdama götüreceğiz" diye çıkarırız seni. Martin şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemedi. Kendini toparlayıp konuşmaya başladı: -Bu mükemmel olur, dostum. Sana nasıl teşekkür ederim bilemiyorum. Yalnız aklıma takılan bir şey var. Oradakiler, elimdeki kâğıt kalemi görünce şüphelenmezler mi? Armand: -Merak etme Martin. Birkaç gün sonra bilen biri, kendi derdini unutup da "Sen ne yazıyorsun?" diye sormaz. Üstelik bu sadece ikimiz arasında kalacak, gardiyanlara son gün gerçeği söylerim. Martin, meşhur zebra desenli mahkûm kostümünü beklerken, daha iki gün önce idam edilmiş birinin giysileri verildi. Yırtık pırtıktı. Leş gibi kokuyordu. Acaba Martin'den önce kaç kişi giymişti bunu? Gardiyan, kolundan tutup onu koğuşa attı. Gardiyan Martin'e baktı daha doğrusu "David Batsey'e. Martin, Armand'ın önerisiyle adını değiştirerek içeriye girmişti. Gardiyan duvardaki listeye not almaya başladı. Adı: David Batsey; Mahkûm no: 11; Kalan süre: 30 gün... Koğuş denilen bu yerde Martin'den başka hayat yolculuğunun son trenini bekleyen 10 kişi vardı. İçeride, güneş ışınlarının zorlu

#şirbeytepede

[f/siirbeytepede](#)

...
Boşver, yıksınlar
İğrenç sesler çıkarsın
makinelere
-nasıl olsa direniriz-
polisleri saldırsın,
bizi öldürsün
hapse atsın, işkence
etsin.
Boşver, yıksınlar.
Boşver, direnelim.
Boşver bunları, taş kır
biraz
-nasıl olsa öpüşmek
artık serbest
ve tutkulu hiç olmadığı
kadar.
İşyan günlerinde
sevişmek başka!-
Boşver, sevişelim.
Nasıl olsa direniyoruz.
Bırak, yıkıyorlarsa
yıksınlar
biz güzelleşiyoruz
ve bizimle güzelleşiyor
dünya.

Can KAYA

Martin Russel

mücadelesi sonunda içeriye girmeyi başardığı küçük bir delik ve bir ayna vardı. Aradan tam 10 gün geçmişti. Martin istediğinden çok çok fazlasını toplamıştı. Emindi, bu sefer romanı büyük bir patlama yapacaktı. Bu kısa süreçte bile epey zayıflamıştı Martin. Vücudunda da birkaç morluk vardı. Gardiyanlar onu tanımadıkları için, diğer mahkûmlara gösterdikleri muameleyi ona da gösteriyorlardı. Martin'in buradan kurtulmasına sadece 20 gün kalmıştı. Martin, boş boş volta atarken gardiyanlardaki garip hareketlilik dikkatini çekti. Kapıdaki garip hareketlilik dikkatini çekti. Kapıdaki gardiyana neler olduğunu sordu. Gardiyan: -Müdür Armand öldürüldü. Martin'in kafasından aşağıya kaynar sular boşaldı. Onun masum bir yazar olduğunu bilen tek kişi öldürülmüştü. Yanında duran aynaya baktı. Peki, şimdi ne yapacaktı? Aynada duran, 20 gün ömrü kalmış David Batsey'in aslında Martin Russel olduğunu nasıl ispatlayacaktı?..

Devamı bir sonraki sayıda...

Furkan ALAGÖZ

Edebiyat Karın Doyurmaz, Çay İçirir; Çay da Şiir Yazdırır!

“Bana çay pişir. Bırakalım her şey kendi kendine düzene girsin. Yavaş yavaş soyunalım. Bir şey kaybetmek korkusuyla yaşamayalım. Ne olacak endişesine kapılmayalım. Bırakalım zaman her şeyi halletsin. Bu söz bize korkunç gelmesin. Aynı ırmağa bir kere daha girelim. Acele etme, çay kendi kendine demlenir...”

Oğuz ATAY / Tehlikeli Oyunlar

“İki çay söylemiştik orda, biri açık
Keşke yalnız bunun için sevseydim seni.”

Cemal SÜREYA

“Çay içmeye gidenler vardı akşamüstü, parklara gidenler de
Duruma uymak kısaltıyordu günlerini artamayan eksilmeyen bir hüznle...”

Turgut UYAR

“Çay henüz her şey bitmedi demektir.”

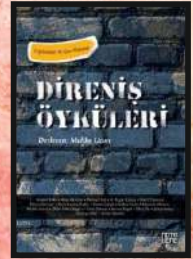
Cezmi ERSÖZ

“Her şeyi sallıyacan, çayı demliyecen hacı!”

İsmail Abi

Ne Okusak?

“Direniş Öyküleri” Nota Bene Yayınları'ndan çıkan taze ekmek kadar yeni, sıcak bir kitap. Bu kitap adından da anlaşılacağı gibi Gezi Direnişi'nden öykülerden oluşuyor. Kitabın arka kapağına baktığınızda sizi “Direniş Öyküleri biten bir süreci anlatmak niyetiyle değil, büyük bir dalgaya bir damla katabilmek amacıyla oluşturuldu” deniyor. Yedi ayrı

kentten, on sekiz yazarın bir araya geldiği bu kitap, Gezi'de ne kadar renk varsa elinden geldiğince kucaklamış. Efenim, önerimiz okuyunuz; çünkü yazılan hepimizin hikayesidir!

7/16

Ne İzlesek?

“Tamam Mıyız?”

Çağan Irmak'ın yeni filmi. Filmin başrollerini Deniz Celiloğlu ve Aras Bulut İynemli paylaşıyor. Filmde bedensel engeli nedeniyle annesine bağlı yaşayan İhsan ile, i d e a l l e r i uğruna baba evinden ayrılan ve hayata tutunmaya çalışan Temmuz'un hikayesini izlerken kimi zaman duygusal, kimi zamanda gerilimli sahnelerde buluşmak mümkün.

İzlemeye değer görünüyor.

6/16

Kadın ve Erkek

Kadın ve erkek...

Birbiri arasında zıt iki tür, iki kelime...

Dünyanın başlangıcından bu yana efendi-köle ilişkisi içerisinde, her daim bir tarafın efendilik rolünü üstlendiği bir dikotomi ve içerisinde ebediliklerini idame ettikleri yer, Eden değil, dünya... yaşamın ve zıtlıkların bütünlüğünü yaratan iki baş aktör.

Kadın ve erkek...

Harmoninin yerini kaosun aldığı ve İkisinin arasındaki o müthiş ahengin bozulduğu tarih döngüsünden bu yana, Erkek kadına hükmetmeye başladı.

Kaosun lideri erkek, erkeğin hizmetkarı kadın oldu.

Düzensizliğin içinde var olan anarşi hiyerarşiye dönüşmüştü bu sefer. Erkeğin, üçgenin en başında bulunduğu bir köklü sistem ortaya çıkıverdi ve üçgenin aşağıya dağılan basamaklarını ırklar, milletler ve kadınlar paylaştılar.

Beyaz ataerki, dünyadaki her şeyi, yine kendi ürettiği bir kitle silahıyla, kapitalizmle ele geçirdi. Tehdit etti, sömürdü, köleleştirdi.

Kadın ve erkek...

Bu iki isim ve tek tür-yani insan- ayrıştılar, dönüştüler, farklılaştılar. Aynı

11

Kadın ve Erkek ✂

havayı soluyup, damarlarında aynı kırmızılığı taşıyan bu iki insan birinin diğeri, ötekisi haline geldi.

Kadın ve erkek...

O ve diğeri..

Öteki ve beriki...

İyi ve kötü gibi, Tanrı ve şeytan gibi...

İnsan kaosun içinde yolunu kaybetmişse, kendi varlığının ispatı için bir hak iddia edemez. Somut varlığı, ırkından, milliyetinden, dininden, dinsizliğinden ve cinsiyetinden ötürü hiyerarşi üçgeninin en altında görünüyorsa eğer, hak iddia etme eylemi imkansızın-imkansızlığın- bir izdüşümü olarak yansır. Görünürde, hatta şöyle ifade etmek istiyorum- kağıt üzerinde bir demokrasiden bahsediyoruz, herkes için en iyisi, en eşitlikçi sistemin en güzel örneği. Ama bu sözde demokrasinin altındaki düzlem, realitede farkında bile olmadığımız bir hiyerarşi sisteminin çarkını içinde çalıştırmakta ve medeniyetin, insanın ruhani uygarlığının özünde hiyerarşiyle dostluk kuran bir kapitalizm canavarı, hücrelerimizi virüsüyle kodlayarak, hepimizi birer kanserli, zoraki modern ve paranoya dolu homo-sapienslere çeviyor.

#şirbeytepede

ne meyvesi olduğunu
boşver sen
içersen
benzeyecek tadı
yapıldığı meyvenin
şarabına
açmadan içelim
bu şarabı
şişesine
baka baka
bilinmeyelim
sarhoş olalım
olmadın mı daha
bak bak
biraz daha...

Orhan KARA

5/16

#şiiirbeytepede

Meyve Şarabı

açılmamış bir şişe
meyve şarabı
tadı
bilinmeyene yolculuk
açılmamış bir şişe ki
ancak böyle sürükler
bilinmeyene
içsen
benzeyecek tadı
meyve şarabına
içmeyince
dilinde yolculuğa çıkar
tadı
bilinmezliğe
4/16

Kadın ve Erkek

Modern insan?

Ötekileştiren, normal olmayanı tecrit eden, anormal görüneni kontrol altına almaya çalışan, öldüren, sömüren ve dayatan insan.

Modern insan?

Kendi somut kütesinin içinde barındırdığı özü, varlığının ötesinde mutlak bir anlam taşıırken, Nihai amacı erdem ya da mutluluk olarak betimlerken, her ikisine giden yolda zihninin aracı olarak gördüğü , ve tinindeki mutlak anlamı var eden tikel eylemi “şiddet” olan insan.

Kadına karşı uygulanan şiddetin başlangıç noktası, onun bedenini tecrit altına almak için modernitenin dayattığı aile kurumunda ortaya çıkararak, sosyal ve ekonomik hayatta başka versiyonlarıyla gözler önüne seriliyor. Devlet ataerkisi, kadını, toplumu kendince dönüştürmek için en başta kullanılacak bir araç olarak görüyor. Yine ataerki, yani devletin elinde tuttuğu sözde bu dayatma gücü başta kadını acımasızca ezip geçerken, erkeği de büyük ölçüde baskı altına alarak, her ikisini birden özgür ve diledikleri gibi yaşayacakları bir cennetin yansımasından çok, alelade sınırları çizilmiş lanetli bir toplum kodesine

Kadın ve Erkek ✂

hapsetmektedir.

Modern insan ve kadın ve erkek...

Nasıl yazıldığı belli olan bir tarihten, ama ne yazık ki nasıl devam edeceği belli olmayan bir andan ve ürkütücü bir gelecekte mustarip bir halde yazgılarına boyun eğiyorlar.

Dünyanın kaos ve şiddet dolu sahnesini terk edip, tekrar birlikte yazacakları bir mutluluk senaryosunu oynayacaklar mı?

Dünyada imtihanı değil de Eden'in mutluluğunu tecrübe edebilecekler mi?

Sizce?

Deniz ERDOĞAN

Süpermenlere sindi bebeklere heyhat!
Gece gündüz kariyer planı yapanlara heyhat!
Sosyal ağlarda bilfiil fink atanlara heyhat!
Çokokrem reklamındaki yapmacık mutluluğa heyhat!
Yağmuru, karı, kapalı havayı sürekli yerenlere heyhat!
Azıcık yağmurdan kaçıp şemsiyesini açanlara heyhat!
Şiirleri bir kere okuyanlara heyhat!
Kitapların ara cümlelerini twitterdan, feysboktan okuyanlara heyhat!
Sadece tatillerde kitap okuyanlara heyhat!
Best sellerla yatıp best sellerla kalkanlara heyhat!
Esas oğlanlı esas kızılı mutlu sonlu aşklara heyhat!
Yalnızca bir bedeni sevebilenlere heyhat!
Gökyüzünü yeryüzünün parçası saymayanlara binlerce hayret
Binlerce heyhat!
Ve beğendiğin nesneyi gidip yoklamak, var etmeye çalışmak değil
Onu uzayında bırakmak
Onu uzayında uzun uzadıya seyretmektir heyhat!

Muhteviyat

- 3/16 Manifesto
4/16 Orhan Kara
6/16 Ne İzlesek?
7/16 Ne Okusak?
8/16 Can Kaya
10/16 Heyhat!
11/16 Furkan Alagöz
12/16 Ahmed Arif
13/16 Nazım Hikmet
14/16 Sina Akyol
15/16 Melih Gökçek
2 Muz
Cumhuriyeti'nden
Bildiriyorum!
5 #şiirbeytepede
6 Martin Russel
10 Edebiyat Karın
Doymaz!
11 Kadın ve Erkek
15 Kıyıda Köşede Kalmış
Kelimeler

2/16

Kıyıda Köşede Kalmış kelimeler

Saçlarını hiç kestirmemiş kişiye ne denir? Peki ya şiddetli yazma arzusu olana? İngilizcede kıyıda köşede kalmış sıra dışı kelimeleri saklandıkları yerden çıkardık, tozunu üfledik. İşte bir kaç;

Acersecomic: Saçını hiç kestirmemiş kişi.

Fanfaronade: Caka satmak; boşa böbürlenmek; küstah tavır ve davranışlar sergilemek; hava atmak.

Gorgonize: Bir şey üzerinde şok edici veya hipnotize edici bir etki bırakmak: Sersemlemek veya afallamak.

Hamartia: Trajik bir kahramanın onu ölüme götüren karakter bozukluğu veya hatası.

Jettatura: Nazar etme.

Ktenology: İnsan hayatını sonlandırma bilimi.

Leptosome: Vücudu zayıf, ince veya çelimsiz olan kişi

Montivagant: Dağ tepe dolaşmak.

Noegenesis: Bilgi üretimi.

Recumbentibus: Sözle veya fiziksel olarak yapılan öldürücü vuruş.

Scripturient: Şiddetli bir yazma arzusuna sahip olmak.

Tarantism: İstemedişi dans edilmesine yol açan rahatsızlık.

Ultracrepidarain: Bilmediği konularda fikir ve tavsiye veren kişi.

Vernalagnia: Baharla birlikte gelen romantik ruh hali.

Welter: Birbirine karışmış bir yığın eşya; keşmekeş; dağınıklık; karmaşa.

Xenzation: Bir yabancı olarak gezme eylemi.

15

Bugünlerden geriye
bir yarına gidenler
kalar,
bir de yarınlar için
direneler

